

200705975/1.

Datum uitspraak: 2 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/9055 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 25 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

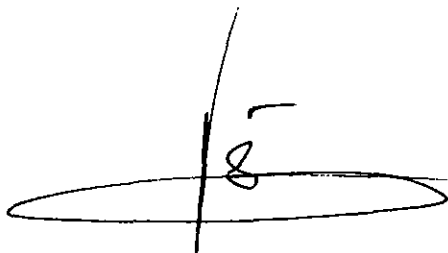
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 oktober 2007

282-490.

Verzonden: 2 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/9055 ONBDN BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Sierraleonse nationaliteit,
IND dossiernummer 0106.17.2004,
eiser,
gemachtigde: mr. M.F. Kiers, advocaat te Deventer;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister van Justitie,
namens deze de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna IND) te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door J.C. aan het Goor, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 18 juni 2001 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Bij besluit van 4 maart 2002 heeft verweerder de aanvraag ingewilligd en eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, met ingang van 18 juni 2001, geldig tot 18 juni 2004.

Op 8 april 2004 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 33 Vw 2000 ingediend. Op 2 oktober 2006 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 13 november 2006 heeft eiser hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 5 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 27 februari 2007 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 27 maart 2007. Op 2 mei 2007 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 26 juni 2007 behandeld. Eiser is niet verschenen maar heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07/9055 ONBDTND BE

blad 2

2. Standpunten

Het asielrelaas van eiser komt – kortst samengevat - op het volgende neer.

Eiser is afkomstig uit Sierra Leone en behoort tot de Fula bevolkingsgroep. Eiser is gevlucht uit Sierra Leone uit angst voor de rebellen. Hij was gevangene van de rebellen en hij was bang dat hij gedood zou worden door hen omdat zij alle gevangenen doden.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat de oorspronkelijke grond voor verlening van de vergunning is komen te vervallen. Daarnaast is verweerder van mening dat, zowel ex-tunc als ex-nunc gezien, het relaas van eiser als ongeloofwaardig moet worden aangemerkt.

Eiser stelt zich in beroep op het standpunt dat zijn relaas als geloofwaardig moet worden aangemerkt en inhoudelijke beoordeling behoeft.

3. Overwegingen

Op grond van artikel 34 Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 van de vreemdeling die direct voortgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, kan slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, worden ingetrokken, dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen, indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

Voorts overweegt de rechtbank als volgt

De ABRS heeft in haar uitspraken van 28 maart 2002 in zaak no. 200105914/1 (AB 2002, 132) en van 20 februari 2004 in zaak no. 200307371/1 (JV 2004/172), overwogen dat er van moet worden uitgegaan dat een besluit, waarbij een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaanstootbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning uit hoofde van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 van de Vw 2000. Uit het voorgaande volgt dat eiseres tijdens de geldigheidsduur van de haar verleende vergunning geen belang had bij het instellen van bezwaar of beroep tegen het daaraan ten grondslag liggende besluit. Deze belangen zijn herleefd met het voornemen van de minister tot afwijzing van de aanvraag ten behoeve van de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 33, Vw 2000 omdat vanwege de beëindiging van het beleid van categoriale bescherming ten aanzien van asielzoekers afkomstig uit Sierra Leone de verleningsgrond is komen te vervallen.

Thans is derhalve de vraag aan de orde of eiser ten tijde van de verlening van de vergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 aanspraak kon maken op een vergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 dan wel of er thans sprake is van zodanige omstandigheden dat een aanspraak op een vergunning op een van hiervoor bedoelde gronden is ontstaan.

Op grond van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar;
- e. (...)
- f. (...)

Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting beperkt het geschil zich tot de vraag of verweerder zich in redelijkheid en zorgvuldig voorbereid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Gelet op bestendige jurisprudentie behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn relaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister. Die beoordeling kan slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. De maatstaf daarbij is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de minister, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

Bij de beoordeling door de minister van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

Om de asielzoeker, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de minister blijkens het gestelde in paragraaf C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de

Zaaknummer: Awb 07/9055 ONBDN BE

blad 4

geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet. Doet dit laatste zich wel voor dan mogen in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling naar voren gebrachte feiten, behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van de minister. Ook in zoverre dient de rechter diens oordeel terughoudend te toetsen en niet zijn eigen oordeel in de plaats te stellen van dat van de minister.

Verweerder heeft zich eerst op het standpunt gesteld dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn reisroute en relaas als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000.

Niet betwist is dat eiser geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn reisroute. Voorts stelt de rechtbank vast dat eiser ten aanzien van zijn reis per boot niets heeft verteld. Naar het oordeel van de rechtbank is dit voldoende om het standpunt van verweerder ten aanzien van het toerekenbaar ontbreken van documenten te rechtvaardigen.

Van het relaas van eiser dient derhalve een positieve overtuigingskracht uit te gaan, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten mogen derhalve geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

De rechtbank overweegt hiertoe het volgende.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser omtrent zijn (gestelde) verblijf bij de rebellen vage en summier verklaringen afgelegd. Zo stelt hij 10 jaar bij de rebellen verbleven te hebben maar de naam van het kamp alwaar hij heeft verbleven moet hij schuldig blijven. Ook weet hij niet hoeveel gevangenen er in het kamp verbleven en hij weet niet waar de letters RUF (Revolutionary United Front) voor staan. Ook kan hij niet vertellen welke dorpen er onder meer door de rebellen zijn aangevallen, terwijl hij naar eigen zeggen, gedwongen werd met de rebellen mee te gaan.

Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat niet valt in te zien dat hij tijdens zijn gehoren gereind werd in hetgeen hij wilde vertellen. Daarbij dient tevens te worden opgemerkt dat eisers ook daarna deze informatie schuldig gebleven. Immers, ook in de aanvullingen en correcties heeft eiser er geen melding van gemaakt van.

Voorts acht de rechtbank bevreemdingwekkend dat eiser stelt in 1991 te zijn opgepakt door de rebellen. Vervolgens zou hij 10 jaar lang in hetzelfde kamp te verbleven hebben. Dit kamp zou het kamp van Sam Bockarie zijn geweest en betrof de basis van de rebellen in

Uit het deelambtsbericht RUF van 16 maart 2004, kenmerkt DPV/AM 795223 blijkt dat het door eiser gestelde verblijf zou hebben plaatsgevonden in het door Sam Bockarie geleide, in 1991 opgerichte kamp, wat tevens het hoofdkwartier in is geweest. Uit het ambtsbericht blijkt echter ook dat dit kamp in 1993, in tegenstelling tot hetgeen eiser verklaart, verplaatst is naar een ander chiefdom in een ander district. Ook blijkt dat Sam Bockarie in 1999, nadat hij zijn kamp had vernield, vertrokken is naar Liberia, en het kamp begin 2000 wederom werd verplaatst, wat eveneens strijdig is met de verklaringen

Zaaknummer: Awb 07/9055 ONBTDN BE

blad 5

van eiser. Immers, eiser stelt dat het kamp alwaar hij gedurende de door hem aangegeven periode steeds heeft verbleven door Sam Bockarie werd geleid, wat gezien het vorenstaande onmogelijk is.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder gelet op hetgeen hiervoor is overwogen in redelijkheid - zowel ex-tunc als ex-nunc - kunnen concluderen tot ongeloofwaardigheid van het asielverhaal.

De overig aangevoerde gronden behoeven derhalve geen bespreking.

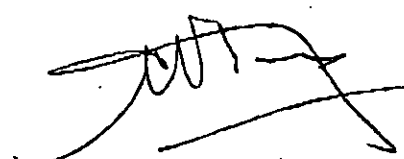
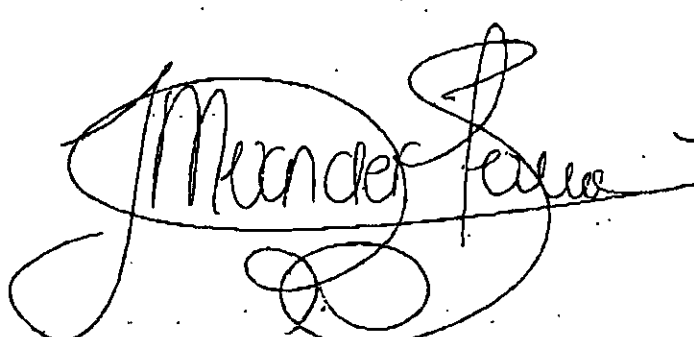
~~Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.~~

~~Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.~~

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.C. Berg en in tegenwoordigheid van J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op 25 JUL 2007

2 Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 25 JUL 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Mr. G.C.G. Raymakers
 Mr. L.C.J. Sars
 Mw. Mr. A.M.J.C. Janssen
 Mw. Mr. N.M.J. Schepens
 Mr. R.P.V.W. Willems

BRAAKMAN ADVOCATEN

I

Speed!

Mierloseweg 5
 5707 AA HELMOND
 T: (0492) 54 44 15
 F: (0492) 52 77 85
 www.braakmanadvocaten.nl

Tevens per fax: 070-3651380
 Raad van State
 Afd. Bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Nr.: 35094 LJ/YR
 Inzake: /Hoger beroep
 Uw ref.:

Helmond, 22 augustus 2007

Hoger beroep beslissing
Rechtbank 's- Gravenhage (Almelo)
d.d. 25 juli 2007
zaaknummer: AWB 07/9055

401/6-A

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Sierraleoonse nationaliteit, wonende te
 aan de te dezer zake woonplaats kiezende te Helmond
 aan de Mierloseweg no. 5, ten kantore van de advocaat en procureur Mr. L.C.J. Sars, die
 hierbij verklaart te dezer zake door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens
 hem dit hoger beroepschrift in te dienen en te ondertekenen;

Appellant kan zich niet verenigen met de beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage
 zittinghoudende te Almelo, zaaknummer AWB 07/9055, waarbij het beroepschrift van
 appellant ongegrond werd verklaard. Van de beschikking waarvan hoger beroep wordt als
productie 1 een afschrift overgelegd.

Algemeen:

Appellant is, afgezien van zijn persoonlijk belang bij dit hoger beroepschrift van mening dat,
 de grieven hiervan rechtsvragen aan de orde stellen die in het belang van de rechtseenheid,
 de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven,
 en derhalve de aangevoerde grieven tot vernietiging van de aangevallen uitspraak behoren
 te leiden.

Rabobank nummer 12.10.68.404 t.n.v. Stichting Beheer Derdengelden, Mierloseweg 5.
 Onze aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door onze verzekeraar wordt uitbetaald.
 De maatschap Braakman Advocaten bestaat mede uit rechtspersonen.

BRAAKMAN ADVOCATEN

Appellant verwijst daartoe tevens naar hetgeen door of namens hem in vorige Instanties is verklaard en aangevoerd, waarvan de inhoud als hier woordelijk herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en behoudt zich het recht voor om de gronden van dit hoger beroep in een later stadium nog nader aan te vullen.

Appellant wenst de navolgende grieven naar voren te brengen.

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank (op pagina 4, 4^e alinea) het volgende:

"Niet betwist is dat eiser geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn reisroute. Voorts stelt de Rechtbank vast dat eiser ten aanzien van zijn reis per boot niets heeft verteld. Naar het oordeel van de Rechtbank is dit voldoende om het standpunt van verweerder ten aanzien van het toerekenbaar ontbreken van documenten te rechtvaardigen."

Toelichting:

Immers,

- Appellant heeft wel degelijk verklaringen afgelegd over zijn reisroute. Deze verklaringen worden door verweerder echter niet afdoende geacht. Verweerder heeft zich in eerdere instanties steeds op het standpunt gesteld dat eiser onvoldoende consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd. Het oordeel van de rechtbank dat appellant ten aanzien van zijn reis per boot niets heeft verteld is dan ook pertinent onjuist. De rechtbank dient slechts marginaal te toetsen. Door dit niet te doen gaat de Rechtbank in deze overweging voorbij aan de op haar rustende verplichting in deze slechts marginaal te toetsen.
- De rechtbank alsook de Minister hebben te gemakkelijk aangenomen dat appellant over reisdocumenten had kunnen beschikken en gedetailleerder had moeten kunnen verklaren omtrent de afgelegde reisroute. Er is onvoldoende acht geslagen op de acute vluchtsituatie waarin appellant zich bevond en de wijze waarop appellant is gereisd, namelijk als verstekeling op een schip. In beroep is door en namens appellant uitvoerig ingegaan op de wijze waarop hij is gereisd en de reden waarom hij niet beschikt over documenten of gedetailleerder kan verklaren over de reisroute. Aan deze argumentatie wordt ten onrechte volledig voorbijgegaan door de Minister en de rechtbank.
- Het is, ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 Awb, de taak van de rechtbank om, behalve wat zij ambtshalve heeft te onderzoeken, het

BRAAKMAN ADVOCATEN

bestreden besluit, de motivering waarop dit berust daaronder begrepen, op rechtmatigheid te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De rechtbank is hierin naar de mening van appellant tekortgeschoten nu onvoldoende in is gegaan op de beroepsgronden.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank (op pagina 4, 7^e alinea) het volgende:

"Voorts acht de rechtbank bevreemdingwekkend dat eiser stelt in 1991 te zijn opgepakt door de rebellen. Vervolgens zou hij 10 jaar lang in hetzelfde kamp te verbleven hebben. Dit kamp zou het kamp van zijn geweest en betrof de basis van de rebellen in . Uit het deelambtsbericht RUF van 16 maart 2004, kenmerkt DPV-AM 795223 blijkt dat het door eiser gestelde verblijf zou hebben plaatsgevonden in het door geleide, in 1991 opgerichte kamp, wat tevens het hoofdkwartier in is geweest. Uit het ambtsbericht blijkt echter ook dat dit kamp in 1993, in tegenstelling tot hetgeen eiser verklaart, verplaatst is naar een ander chiefdom in een ander district. Ook blijkt dat in 1999, nadat hij zijn kamp had vernield, vertrokken is naar Liberia, en het kamp begin 2000 wederom werd verplaatst, wat eveneens strijdig is met de verklaringen van eiser. Immers, eiser stelt dat het kamp alwaar hij gedurende de door hem aangegeven periode steeds heeft verbleven door werd geleid, wat gezien het vorenstaande onmogelijk is."

Toelichting:

Immers,

- Zowel in de zienswijze als in de gronden van beroep is aangegeven dat appellant verklaard heeft over zijn verblijf bij de rebellen en dat zijn verklaringen hierover grotendeels overeenstemmen met de informatie die over de betreffende periode bekend was. Ten onrechte is geen rekening gehouden met het feit dat appellant niet geschoold was en bovendien op zeer jonge leeftijd in het rebellenkamp gevangen werd genomen. Ook is, met name in de gronden van beroep, uitvoerig ingegaan op de gestelde tegenstrijdigheden. De rechtbank is echter, geheel ten onrechte, volledig voorbij gegaan aan de argumenten in het beroepschrift.
- De rechtbank heeft haar uitspraak in deze dus onvoldoende gemotiveerd. In het kader van de rechtsgelijkheid en rechtseenheid dient voldoende te worden gemotiveerd waarom in het onderhavige geval geconcludeerd kan worden tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Het enkele oordeel van de rechtbank dat verklaringen van appellant bevreemdingwekkend zijn, terwijl niet ingegaan wordt op

BRAAKMAN ADVOCATEN

de daartegen Ingebrachte argumenten, volstaat niet. De onderhavige uitspraak van de rechtbank is voor wat betreft dit punt dan ook onvoldoende gemotiveerd, hetgeen strijd oplevert met artikel 8:77, eerste lid, onder b Awb.

Appellant merkt hierbij op:

1. Dat hij van oordeel is dat zijn beroepschrift ten onrechte door de Rechtbank ongegrond is verklaard;
2. Dat hij Uw College (Afdeling) hierbij verzoekt het hoger beroepschrift, alsook het beroepschrift, gegrond te verklaren onder vernietiging van de bestreden beslissing van de Rechtbank d.d. 25 juli 2007 (AWB 07/9055), en alsnog te bepalen dat appellant wordt toegelaten op de gronden als verzocht en in vorige instanties aangevoerd, althans verweerder danwel de Rechtbank op te dragen (zulks) te beslissen met inachtneming van de uitspraak van Uw College;
3. Dat hij U hierbij verzoekt verweerder te veroordelen in de kosten van dit geding, waaronder begrepen het salaris van de gemachtigde van appellant.

Namens

Mr. L.C.J. Sars

Bepaaldelijk gevolmachtigde